

EDİTÖRDEN

Türkiye fiili olarak ekonomik kriz ortamından çıkmasa da seçim nedeniyle ekonomik krizi daha az konuşacak gibi. Aslında seçim sahninden beklenen ekonomik krizin etkilerinden daha fazla bahsetmek olmalıydı. ancak görünen o ki bu seçimler siyasi olanın etikle kavgasına şahit olacak.

Siyaset bilimciler Makyavelli'den beri siyasi olanla etiği birbirinden ayrı olarak görmektedirler. Gerçekte Makyavelli etik olmayan bir siyasetten değil siyasetin etik dışılığından bahsetmesine rağmen akılda kalan tek politik düsturu "amaca ulaşmak için her yol mübahtır" olmuştur. Türk politik kültüründe çok partili hayatla birlikte aşına olduğumuz bu düstur Süleyman Demirel'e "verdimse ben verdim, kim karışabilir" dedirtmiştir.

Oysa AKP iktidarı tam da bu noktada siyaseti yeniden etikleştirme çabasına girişmiştir. Etik değersizliğin ekonomik olanı da çökerttiği, artık "yenilecek domuzun" kalmadığı 2001 krizi politik olanı etik değerleriyle birlikte kavrayan bu partiyi iktidara taşımıştı. Böylesi bir etik iddia gerçekte yine iktidar partisinin yumuşak karnını oluşturmaktaydı. Muhalefet geç de olsa bunu fark etti. Hergün bir yenisiyle karşılaştığımız yolsuzluk iddialarının politik arenayı ısıtmasının temelinde iktidar partisinin etik iddiası yatmaktadır. Bu nedenle iktidar partisinin "onlar da yaptı" çıkışı kamuoyunda beklenen karşılığını bulmamaktadır. Zira muhalefet iktidarın iddiasını çok partili hayatın başından beri zaten taşımamaktadır. Gerçekte demokratik sistemi kuran İnönü'nün CHP'sinin 1950'de kaybetmesinin altında da iddiası ile yaptıkları arasındaki tutarsızlıklar bulunmaktaydı.

Bu aşamada iktidarın önünde iki yol görünmektedir; ya iddiasını sonuna kadar sürdürecektir ve kendi içindeki "çürükleri" bütün bir sepet çürümeden ayıracak, ya da iddiasından vazgeçecek ve siyasi olanı çıkardığı eski rayına tekrar oturtacak. İkinci politikanın başlangıcı muhtemelen istendiği gibi IMF'le tekrar anlaşma ve medyayla barış olacaktır. Zira yeniden dağıtılacak ganimet oradadır. Aslında tek riski piyasanın doymazlığıdır. Ama bu bize özgü değil evrensel bir sorundur. Bu nedenle muazzam güçlü görünen ABD ve Avrupa'daki iktidarlar bile piyasanın talepleri konusunda burada olduğu kadar kahramanlık yapmaya çalışmamaktadır.

Ya da üçüncü orta yol bulunulacaktır; piyasanın talepleri gözardı edilmeden ve etik olandan kopmadan.